Epistola B. Pauli Apostoli ad Galatas

Cap. 1 1 Paulus, Apostolus non ab hominibus, neque
per hominem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem,
qui suscitavit eum a mortuis : 2 et qui mecum sunt omnes
fratres, ecclesiis Galatiæ. 3 Gratia vobis, et pax a Deo
Patre, et Domino nostro Jesu Christo, 4 qui dedit
semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de
præsenti sæculo nequam, secundum voluntatem Dei et
Patris nostri, 5 cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

6 Miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos
vocavit in gratiam Christi in aliud Evangelium : 7 quod non
est aliud, nisi sunt aliqui qui vos conturbant, et volunt
convertere Evangelium Christi. 8 Sed licet nos aut angelus
de cælo evangelizet vobis præterquam quod
evangelizavimus vobis, anathema sit. 9 Sicut prædiximus,
et nunc iterum dico : si quis vobis evangelizaverit præter
id quod accepistis, anathema sit. 10 Modo enim hominibus
suadeo, an Deo ? an quæro hominibus placere ? si adhuc
hominibus placerem, Christi servus non essem.

11 Notum enim vobis facio, fratres, Evangelium, quod
evangelizatum est a me, quia non est secundum
hominem : 12 neque enim ego ab homine accepi illud,
neque didici, sed per revelationem Jesu Christi.
13 Audistis enim conversationem meam aliquando in
Judaismo : quoniam supra modum persequebar Ecclesiam
Dei, et expugnabam illam, 14 et proficiebam in Judaismo
supra multos coætaneos meos in genere meo,
abundantius æmulator existens paternarum mearum
traditionum. 15 Cum autem placuit ei, qui me segregavit
ex utero matris meæ, et vocavit per gratiam suam, 16 ut
revelaret Filium suum in me, ut evangelizarem illum in
gentibus : continuo non acquievi carni et sanguini,
17 neque veni Jerosolymam ad antecessores meos
Apostolos : sed abii in Arabiam, et iterum reversus sum
Damascum : 18 deinde post annos tres veni Jerosolymam

videre Petrum, et mansi apud eum diebus quindecim :
19 alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum
fratrem Domini. 20 Quæ autem scribo vobis, ecce coram
Deo, quia non mentior. 21 Deinde veni in partes Syriæ, et
Ciliciæ. 22 Eram autem ignotus facie ecclesiis Judææ,
quæ erant in Christo : 23 tantum autem auditum habebant
quoniam qui persequebatur nos aliquando, nunc
evangelizat fidem, quam aliquando expugnabat : 24 et in
me clarificabant Deum.

Cap. 2 1 Deinde post annos quatuordecim, iterum
ascendi Jerosolymam cum Barnaba, assumpto et Tito.
2 Ascendi autem secundum revelationem : et contuli cum
illis Evangelium, quod prædico in gentibus, seorsum
autem iis qui videbantur aliquid esse : ne forte in vacuum
currerem, aut cucurrissem. 3 Sed neque Titus, qui mecum
erat, cum esset gentilis, compulsus est circumcidi : 4 sed
propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt
explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo
Jesu, ut nos in servitutem redigerent. 5 Quibus neque ad
horam cessimus subjectione, ut veritas Evangelii
permaneat apud vos : 6 ab iis autem, qui videbantur esse
aliquid (quales aliquando fuerint, nihil mea interest :
Deus personam hominis non accipit) : mihi enim qui
videbantur esse aliquid, nihil contulerunt. 7 Sed e contra
cum vidissent quod creditum est mihi Evangelium
præputii, sicut et Petro circumcisionis 8 (qui enim
operatus est Petro in apostolatum circumcisionis,
operatus est et mihi inter gentes) : 9 et cum cognovissent
gratiam, quæ data est mihi, Jacobus, et Cephas, et
Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dederunt
mihi, et Barnabæ societatis : ut nos in gentes, ipsi autem
in circumcisionem : 10 tantum ut pauperum memores
essemus, quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere.

11 Cum autem venisset Cephas Antiochiam, in faciem ei
restiti, quia reprehensibilis erat. 12 Prius enim quam
venirent quidam a Jacobo, cum gentibus edebat : cum

autem venissent, subtrahebat, et segregabat se, timens
eos qui ex circumcisione erant. [13] Et simulationi ejus
consenserunt ceteri Judæi, ita ut et Barnabas duceretur
ab eis in illam simulationem. [14] Sed cum vidissem quod
non recte ambularent ad veritatem Evangelii, dixi Cephæ
coram omnibus : Si tu, cum Judæus sis, gentiliter vivis, et
non judaice : quomodo gentes cogis judaizare ?

[15] Nos natura Judæi, et non ex gentibus peccatores.
[16] Scientes autem quod non justificatur homo ex operibus
legis, nisi per fidem Jesu Christi : et nos in Christo Jesu
credimus, ut justificemur ex fide Christi, et non ex
operibus legis : propter quod ex operibus legis non
justificabitur omnis caro. [17] Quod si quærentes justificari
in Christo, inventi sumus et ipsi peccatores, numquid
Christus peccati minister est ? Absit. [18] Si enim quæ
destruxi, iterum hæc ædifico : prævaricatorem me
constituo. [19] Ego enim per legem, legi mortuus sum, ut
Deo vivam : Christo confixus sum cruci. [20] Vivo autem, jam
non ego : vivit vero in me Christus. Quod autem nunc vivo
in carne : in fide vivo Filii Dei, qui dilexit me, et tradidit
semetipsum pro me. [21] Non abjicio gratiam Dei. Si enim
per legem justitia, ergo gratis Christus mortuus est.

Cap. 3 [1] O insensati Galatæ, quis vos fascinavit non
obedire veritati, ante quorum oculos Jesus Christus
præscriptus est, in vobis crucifixus ? [2] Hoc solum a vobis
volo discere : ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex
auditu fidei ? [3] sic stulti estis, ut cum Spiritu cœperitis,
nunc carne consummemini ? [4] tanta passi estis sine
causa ? si tamen sine causa. [5] Qui ergo tribuit vobis
Spiritum, et operatur virtutes in vobis : ex operibus legis,
an ex auditu fidei ?

[6] Sicut scriptum est : Abraham credidit Deo, et reputatum
est illi ad justitiam : [7] cognoscite ergo quia qui ex fide
sunt, ii sunt filii Abrahæ. [8] Providens autem Scriptura quia
ex fide justificat gentes Deus, prænuntiavit Abrahæ :

Quia benedicentur in te omnes gentes. 9 Igitur qui ex fide
sunt, benedicentur cum fideli Abraham. 10 Quicumque
enim ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum
est enim : Maledictus omnis qui non permanserit in
omnibus quæ scripta sunt in libro legis ut faciat ea.
11 Quoniam autem in lege nemo justificatur apud Deum,
manifestum est : quia justus ex fide vivit. 12 Lex autem non
est ex fide, sed : Qui fecerit ea, vivet in illis. 13 Christus
nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis
maledictum : quia scriptum est : Maledictus omnis qui
pendet in ligno : 14 ut in gentibus benedictio Abrahæ
fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spiritus
accipiamus per fidem.

15 Fratres (secundum hominem dico) tamen hominis
confirmatum testamentum nemo spernit, aut
superordinat. 16 Abrahæ dictæ sunt promissiones, et
semini ejus. Non dicit : Et seminibus, quasi in multis : sed
quasi in uno : Et semini tuo, qui est Christus. 17 Hoc autem
dico, testamentum confirmatum a Deo : quæ post
quadringentos et triginta annos facta est lex, non irritum
facit ad evacuandam promissionem. 18 Nam si ex lege
hæreditas, jam non ex promissione. Abrahæ autem per
repromissionem donavit Deus.

19 Quid igitur lex ? Propter transgressiones posita est
donec veniret semen, cui promiserat, ordinata per
angelos in manu mediatoris. 20 Mediator autem unius non
est : Deus autem unus est. 21 Lex ergo adversus promissa
Dei ? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificare,
vere ex lege esset justitia. 22 Sed conclusit Scriptura
omnia sub peccato, ut promissio ex fide Jesu Christi
daretur credentibus. 23 Prius autem quam veniret fides,
sub lege custodiebamur conclusi in eam fidem quæ
revelanda erat. 24 Itaque lex pædagogus noster fuit in
Christo, ut ex fide justificemur. 25 At ubi venit fides, jam
non sumus sub pædagogo.

26 Omnes enim filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo
Jesu. 27 Quicumque enim in Christo baptizati estis,
Christum induistis. 28 Non est Judæus, neque Græcus :
non est servus, neque liber : non est masculus, neque
femina. Omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. 29 Si
autem vos Christi, ergo semen Abrahæ estis, secundum
promissionem hæredes.

Cap. 4 1 Dico autem : quanto tempore hæres
parvulus est, nihil differt a servo, cum sit dominus
omnium : 2 sed sub tutoribus et actoribus est usque ad
præfinitum tempus a patre : 3 ita et nos cum essemus
parvuli, sub elementis mundi eramus servientes. 4 At ubi
venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum
ex muliere, factum sub lege, 5 ut eos, qui sub lege erant,
redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.
6 Quoniam autem estis filii, misit Deus Spiritum Filii sui in
corda vestra, clamantem : Abba, Pater. 7 Itaque jam non
est servus, sed filius : quod si filius, et hæres per Deum.

8 Sed tunc quidem ignorantes Deum, iis, qui natura non
sunt dii, serviebatis. 9 Nunc autem cum cognoveritis
Deum, immo cogniti sitis a Deo : quomodo convertimini
iterum ad infirma et egena elementa, quibus denuo
servire vultis ? 10 Dies observatis, et menses, et tempora,
et annos. 11 Timeo vos, ne forte sine causa laboraverim in
vobis.

12 Estote sicut ego, quia et ego sicut vos : fratres, obsecro
vos. Nihil me læsistis. 13 Scitis autem quia per
infirmitatem carnis evangelizavi vobis jampridem : et
tentationem vestram in carne mea 14 non sprevistis,
neque respuistis : sed sicut angelum Dei excepistis me,
sicut Christum Jesum. 15 Ubi est ergo beatitudo vestra ?
testimonium enim perhibeo vobis, quia, si fieri posset,
oculos vestros eruissetis, et dedissetis mihi. 16 Ergo
inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis ?
17 Æmulantur vos non bene : sed excludere vos volunt, ut

illos æmulemini. 18 Bonum autem æmulamini in bono
semper : et non tantum cum præsens sum apud vos.
19 Filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur
Christus in vobis : 20 vellem autem esse apud vos modo, et
mutare vocem meam : quoniam confundor in vobis.

21 Dicite mihi qui sub lege vultis esse : legem non
legistis ? 22 Scriptum est enim : Quoniam Abraham duos
filios habuit : unum de ancilla, et unum de libera. 23 Sed
qui de ancilla, secundum carnem natus est : qui autem de
libera, per repromissionem : 24 quæ sunt per allegoriam
dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Unum quidem in
monte Sina, in servitutem generans, quæ est Agar :
25 Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei quæ
nunc est Jerusalem, et servit cum filiis suis. 26 Illa autem,
quæ sursum est Jerusalem, libera est, quæ est mater
nostra. 27 Scriptum est enim :
Lætare sterilis, quæ non paris ;
erumpe et clama, quæ non parturis :
quia multi filii desertæ,
magis quam ejus quæ habet virum.
28 Nos autem, fratres, secundum Isaac promissionis filii
sumus. 29 Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem
natus fuerat, persequebatur eum qui secundum spiritum :
ita et nunc. 30 Sed quid dicit Scriptura ? Ejice ancillam, et
filium ejus : non enim hæres erit filius ancillæ cum filio
liberæ. 31 Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed
liberæ : qua libertate Christus nos liberavit.

Cap. 5 1 State, et nolite iterum jugo servitutis
contineri. 2 Ecce ego Paulus dico vobis : quoniam si
circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. 3 Testificor
autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam
debitor est universæ legis faciendæ. 4 Evacuati estis a
Christo, qui in lege justificamini : a gratia excidistis. 5 Nos
enim spiritu ex fide, spem justitiæ exspectamus. 6 Nam in
Christo Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque
præputium : sed fides, quæ per caritatem operatur.

7 Currebatis bene : quis vos impedivit veritati non
obedire ? 8 persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos.
9 Modicum fermentum totam massam corrumpit. 10 Ego
confido in vobis in Domino, quod nihil aliud sapietis : qui
autem conturbat vos, portabit judicium, quicumque est
ille. 11 Ego autem, fratres, si circumcisionem adhuc
prædico : quid adhuc persecutionem patior ? ergo
evacuatum est scandalum crucis. 12 Utinam et
abscindantur qui vos conturbant.

13 Vos enim in libertatem vocati estis, fratres : tantum ne
libertatem in occasionem detis carnis, sed per caritatem
Spiritus servite invicem. 14 Omnis enim lex in uno sermone
impletur : Diliges proximum tuum sicut teipsum. 15 Quod si
invicem mordetis, et comeditis : videte ne ab invicem
consumamini. 16 Dico autem : Spiritu ambulate, et
desideria carnis non perficietis. 17 Caro enim concupiscit
adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem : hæc
enim sibi invicem adversantur, ut non quæcumque vultis,
illa faciatis. 18 Quod si Spiritu ducimini, non estis sub
lege. 19 Manifesta sunt autem opera carnis, quæ sunt
fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, 20 idolorum
servitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes,
iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, 21 invidiæ, homicidia,
ebrietates, comessationes, et his similia, quæ prædico
vobis, sicut prædixi : quoniam qui talia agunt, regnum Dei
non consequentur. 22 Fructus autem Spiritus est caritas,
gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas,
longanimitas, 23 mansuetudo, fides, modestia,
continentia, castitas. Adversus hujusmodi non est lex.
24 Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum
vitiis et concupiscentiis. 25 Si Spiritu vivimus, Spiritu et
ambulemus. 26 Non efficiamur inanis gloriæ cupidi,
invicem provocantes, invicem invidentes.

Cap. 6 1 Fratres, etsi præoccupatus fuerit homo in
aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi
instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne et tu

tenteris. 2 Alter alterius onera portate, et sic adimplebitis
legem Christi. 3 Nam si quis existimat se aliquid esse,
cum nihil sit, ipse se seducit. 4 Opus autem suum probet
unusquisque, et sic in semetipso tantum gloriam habebit,
et non in altero. 5 Unusquisque enim onus suum portabit.
6 Communicet autem is qui catechizatur verbo, ei qui se
catechizat, in omnibus bonis. 7 Nolite errare : Deus non
irridetur. 8 Quæ enim seminaverit homo, hæc et metet.
Quoniam qui seminat in carne sua, de carne et metet
corruptionem : qui autem seminat in spiritu, de spiritu
metet vitam æternam. 9 Bonum autem facientes, non
deficiamus : tempore enim suo metemus non deficientes.
10 Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad
omnes, maxime autem ad domesticos fidei.

11 Videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu.
12 Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos
circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non
patiantur. 13 Neque enim qui circumciduntur, legem
custodiunt : sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra
glorientur. 14 Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce
Domini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus
crucifixus est, et ego mundo. 15 In Christo enim Jesu
neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed
nova creatura. 16 Et quicumque hanc regulam secuti
fuerint, pax super illos, et misericordia, et super Israël
Dei. 17 De cetero, nemo mihi molestus sit : ego enim
stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. 18 Gratia
Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres.
Amen.